

forflag, sætter den istand til at nærme sig langt mere de Forbringere, som man maa ansee det nødvendigt blive fyldestgjorte, for at et Forflag kan komme igjennem. I sidste Samling, da dette Forflag blev fremsat, var der intet Forflag i lignende Retning til Behandling fra Regjeringens Side, og Sagen var derfor simplere og naturligere. I Aar er det vanskeligt og, til en vis Grad vil jeg indrømme, umuligt at bringe dette Forflag til endelig Afgjørelse uden i nogle Forbindelse med Regjeringen, idet der af den er, efterat jeg havde bragt dette Forflag herind, eller dog meddeelt det til Formanden, fremlagt i det andet Thing, et Forflag til en Foranstaltning i communal Henseende af den største Vigtighed, et Forflag nemlig, som gaaer ud paa at ordne Anterne, Rjøbstæder og Land tilfammen som virkelige Bestyrelsesafdelinger, der indenfor et vist Omraade have besluttende og raadgivende Myndighed. Det er efter min Overhøining et overordentligt stort Fremmskridt for Bestyrelsen og for Frihedens Udvikling i selve Landet; men ved Siden af dette Forflag bliver et af den Art som det her foreliggende en afgjort Nødvendighed. Jeg kan ikke nægte, at det forekommer mig, at der i det andet Forflag er Opgaver, der ere mindre heldigt løste end tilsvarende i det, der her ligger for til Behandling, og jeg troer, at om det end er naturligt, at Enhver kommer til at dømmen om Sagen fra sit Standpunkt, og at min Dom let bliver for gunstig om det, jeg har deeltaget i at fremkalde — thi jeg er ikke mere ene om det — skal det dog ved en yderligere Forhandling vise sig, at det forholder sig saa. Min Hensigt med at indbringe et Forflag af denne Art, kan ikke være at ville skabe nogenisomhelst Forlegenhed for Regjeringen eller at ville lægge den Hindringer idelen for at fremme den Udvikling, som den anseer for hensigtsmæssig, og derfor kan det ikke være min Agt, om jeg ogsaa kunde udøve en saadan Indflydelse, at bringe dette Lovforflag igjennem paa en vis Maade i Modsetning til det, der er kommet fra Regjeringen. Jeg har den fulde Erkjendelse af, at de to Forflag kun kunne gaae, naar de kunne parres sammen, kunne følges ad og ordnes i Forbindelse med hinanden, og at det, ifald dette ikke kan lykkes, er det Naturlige, at

Regjeringens Forflag først staaer sin Prøve, og at dette da maa vente med at komme under Overveielse til en senere Samling, hvor det da maaskee kan føres igjennem som endelig Lov. Skulde Regjeringen selv være fattet paa at tage Sagen i sin Haand, anerkjendende, at der i Arbeidet, saavidt det allerede er frebet frem, kunde ligge en værdifuld Opfordring for den til at tage Hensyn dertil, har efter min Mening Forslaget gjort sin Rytte. Skulde Regjeringen ansee det for gavnligere for selve Sagen, at det rykker et Skridt videre, kommer til fornyet Behandling i et Udvalg, for at den kunde komme til at underhandle eller behandle Sagen umiddelbart med dette Udvalg, skulde jeg fra min Side ansee dette som den heldigste Veie, man kunde betænde; men ogsaa i den Henseende vil Regjeringens Opfordring udøve en afgjørende Indflydelse paa mig. Ved Siden af denne Indflydelse staaer den, som Medlemmer her i Thinget maa udøve; skulde nemlig Medlemmer under enhver Omstændighed ansee det for heldigst, at Sagen fik en Behandling i et Udvalg, selv om den ikke blev bragt til Ende, vil det være min Pligt at holde fast ved Forslaget, medens jeg forresten, naar saavel Ministeriet som Thinget skulde mene, at vi gjorde rettest i at blive staaende paa det nærværende Stadium og afvente, hvad Regjeringen i saa Henseende kunde være tilfunds at gjøre, ikke vil behyrde Thinget med at behandle en Sag, som ventelig kan komme frem under en heldigere Form fra Regjeringens Side.

Mathiasen: Jeg kan ikke Andet end høre den ærede Forslagsstiller min fulde Anerkjendelse, fordi han søger at virke til, at endel af Amtscommunerne's Afgifter overføres paa Sognecommunerne og forbedes efter Formue og Indtægt; men, naar det efter § 19 er bestemt, at Fordelingen skal skee for Halvdelen efter Hartkorn og for Halvdelen efter Folketal, da forekommer det mig ganske vist, at Hartkornet i Almindelighed bør være Reglen og Folketallet Undtagelsen, som Amdsraadet i enkelte Tilfælde kan bevirke gjort til Gjenstand for Bestatning. Jeg skal tillade mig at behjælpes dette med et Exempel, hvilket jeg, som Medlem